

Posudek oponentky diplomové práce

Bc.Barbora Vejsadová: Zdravotní sestra nemusí být žena

Autorka se ve své diplomové práci „... věnuje zkušenostem mužů ve feminizovaných zaměstnáních, která jsou spojována spíše s představou, že je vykonávají ženy, konkrétně je zaměřena na povolání všeobecné sestry.“ (str.6)

Teoretická část práce představuje důležité teoretické koncepty, které problematizují zapojení mužů do profese zdravotních sester. První část je spíše přehledem základních konceptů, které se vážou k základní analytické kategorii genderu a maskulinity. Působí spíš výkladově a přehledově. Druhá část se již přímo váže na zkoumaný výzkumný problém a reflektuje specifický kontext práce zdravotních pracovníků na českém trhu práce. Tato část byla pro mě zajímavá a je také kvalitně zpracována. Je škoda, že se výzkum nezaměřil detailněji na sociální podmínky výkonu práce (její prekaritu), co by také významně přispělo k porozumění vyššího zapojení žen do této profese (částečně se autorka alespoň věnuje pozici živitelů rodin).

V metodologické části práce se čtenář/ka dozví stručný popis vzorku, výběr techniky sběru dat, jejich organizace a technické provedení analýzy. Tady by rozhodně prospěla větší reflexivita procesu analýzy (součástí přílohy by mohla být ukázka přepisu rozhovoru spolu s jeho kódováním). Pozitivně hodnotím systematickou reflexi pozicionality výzkumnice v průběhu celého procesu výzkumu, nejenom ve formě popisu v metodologické části práce.

K samotné empirické části práce mám několik konkrétních výhrad:

- a.) Výzkumný vzorek je na zvolenou metodologii (semi-strukturovaných rozhovorů) příliš malý-jedná se pouze o 6 !!! rozhovorů. Jako efektivnější strategii-vzhledem k nízkému počtu informátorů- mohla autorka zvolit metodu případové studie (tzv.case study).
- b.) Autorka práce svá kvalitativní data docela často spíše jenom komentuje (po výrocích jednotlivých informátorů), aniž by je kategorizovala, vytvářela typy a modely narativního zvýznamňování sociálního chování svých informátorů (případně data také kvantifikuje). Příkladem může být tato situace: „ *O přijímání nových sester hovoří také Štěpán, přestože on sám si jakožto student ještě hledáním práce neprošel. „No, co se týče toho pracovního místa, tak teďka je nedostatek sester, takže teďka vlastně každý oddělení shání sestry a teď by byli za každou sestru rádi... Takže jestli by to byl muž nebo žena, tak by to bylo asi jedno. (...) ale jako když pak přijímaj, když narazej na toho kluka, tak jsou rádi, protože ten má víc ty síly...“ (Štěpán). Štěpán tedy zmiňuje fyzickou sílu, která je potřeba pro práci sestry především při manipulaci s pacienty a pacientkami, jako příklad, proč jsou muži u přijímání upřednostňováni, respektive, proč jsou v profesi všeobecné sestry žádaní.*“(str.81)
- c.) Autorka si při interpretování rozhovorů neuvědomuje (nebo jenom v textu dostatečně neodlišuje), že to, co informátoři říkají v proběhu rozhovorů (zvýznamňování v rámci rozhovoru) nemusí být to, co skutečně zažívají. Jde pouze o jejich reflexi žité zkušenosti, ne o zkušenost jako takovou (kterou by zkoumala pomocí zúčastněného pozorování).

Zvolený akademický žánr práce je vhodný pro výzkumnou metodu i požadovanou úroveň závěrečné práce, práce je čtivá a stylisticky vydařená. V práci mi ale chybí koherentnější propojení teoretické a empirické (resp. analytické) části práce, postrádám hlubší interpretaci narativního materiálu z perspektivy teoretických konceptů uvedených na začátku

práce (případně jiných inspirativních konceptů-např. konceptu emoční práce A. Hochschild).
Bohužel ani závěr práce nepřináší v tomto směru žádnou změnu.

Vzhledem k výše uvedenému posuzovanou práci hodnotím známkou *velmi dobře*.

V Praze 4.2.2017

Petra Ezzeddine PhD.

**Katedra obecné antropologie a Katedra genderových studií,
FHS UK Praha**